

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoEk/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815204677
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8815204677.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD., v exekučnej veci oprávneného: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, proti povinnej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D., o vymoženie 405,89 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 3Er/480/2015-12 zo dňa 23.05.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku II. o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že :

„I. Súd p o k r a č u j e v konaní na strane oprávneného so spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, ako právnym nástupcom spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464.

II. Súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z a m i e t a.“

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 9a ods. 1, 4; 41 ods. 2 písm. d); 44 ods. 2; 243h zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok), §§ 33b ods. 2; 52 ods. 1, 2; 53 ods. 1, 2, 5; 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, §§ 64; 65 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), § 25 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, §§ 2 písm. a), b); 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ako interpretačné pravidlo výkladu spotrebiteľského práva využil i Smernicu Rady č. 93/13/EHS.

3. Konštatoval, že preskúmal exekučný titul z formálnej, ako aj materiálnej stránky. Predpokladom pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a následné vydanie upovedomenia o začatí exekúcie je existencia vykonateľného rozhodnutia, pričom sa musí jednať o rozhodnutie vykonateľné po materiálnej aj formálnej stránke. Pri preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia, návrhu oprávneného, exekučného titulu a priloženej zmluvy o osobnom účte zistil, že povinný uzavrel so spoločnosťou Poštová banka, a. s. dňa 24.09.2009 zmluvu o osobnom účte č. 00727116. Súdu je z jeho rozhodovacej činnosti a z reklamnej kampane Poštovej banky vo verejných médiách (najmä televízia a denná tlač) známe, že táto spoločnosť ako bankový subjekt podniká v oblasti bankovníctva a požičiavania peňažných prostriedkov (v médiách označované ako „pôžička“) širokému, nešpecifikovanému okruhu osôb. Pôvodný oprávnený mal preto pri uzatváraní zmluvy postavenie dodávateľa. Súd taktiež zistil, že povinný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, nemal postavenie podnikateľa, ale konal ako fyzická osoba, v postavení spotrebiteľa. Na základe uvedeného, exekučný súd vyhodnotil zmluvu medzi Poštovou bankou ako dodávateľom a povinným ako spotrebiteľom ako spotrebiteľskú zmluvu a na právny vzťah medzi účastníkmi je nutné okrem ustanovení Všeobecných

obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), na ktoré sa odôvodnenie rozsudku odvoláva aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ktoré majú kogentnú povahu a sú súčasťou obsahu záväzku bez ohľadu na dohodu strán.

4. Súd prvej inštancie preskúmaním zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok zistil, že v bode 5.5. zmluvy sa nachádza rozhodcovská doložka, v zmysle ktorej sa zmluvné strany dohodli že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov, vrátane sporov o vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo VOP. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým VOP, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovský súd je pritom paušálnym spôsobom zakotvený v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy, a teda dodávateľ musí mať istotu, že si ho môže do zmluvy uvádzať. Takto formulovaná rozhodcovská doložka ako zmluvná podmienka v štandardne formulovanej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach resp. obchodných podmienkach pre úver, inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojedná, a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (OZ) neplatná, a teda bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora.

5. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel súd prvej inštancie k záveru o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, tým že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Podľa názoru súdu, už len tieto skutočnosti možno považovať za dostačujúce na záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky vzhľadom na zásadný dopad tejto zmluvnej podmienky na vzťahy medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Takto formulovaná zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Rozhodcovská doložka v zmluve a vo VOP je neprijateľná, pretože núti spotrebiteľa podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práva povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe rozhodcovskej doložky, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, je plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. a), b), d) až h) CSP. Namietal, že exekučný súd prekročil zákonné limity pre skúmanie žiadosti o udelenie poverenia s poukazom na to, že podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je oprávnený skúmať a vykonať ako dôkazy výlučne žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Súd prvej inštancie nemá zákonné oprávnenie skúmať, hodnotiť iné listiny, napr. zmluvu o úvere, ktorá obsahuje rozhodcovskú doložku. V prípade, že je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, nemôže súd prvej inštancie konať ako súd vyššej inštancie, kasačný súd alebo súd konajúci o opravnom prostriedku. Pokiaľ ide o platnosť rozhodcovskej doložky, tak o nej rozhoduje rozhodcovský súd, pričom prekážka rozsúdenej veci (*res iudicata*) bráni tomu, aby bola opätovne posúdená. Ako právny nástupca Poštovej banky a.s. postupoval v zmysle § 93b zákona o bankách, ktorý mu ukladal povinnosť ponúknuť klientovi návrh rozhodcovskej doložky, pričom klientovi bola daná možnosť nepriať túto ponuku. To, že ju klient neodmietol, je prejavom jeho osobnej a zmluvnej slobody. Ak je rozhodcovská doložka dohodnutá vo všeobecných obchodných podmienkach a v obchodných podmienkach pre úver, je dohodnutá riadne a v súlade so zákonom. Rozhodcami sú výhradne odborne spôsobilé a bezúhonné osoby s právnickým vzdelaním pochádzajúce z geograficky rozdielných oblastí Slovenskej republiky, čo zabezpečuje prinajmenšom rovnakú úroveň ochrany práv sporových strán. Súd prvej inštancie konštruoval nový skutkový stav bez účasti oprávneného a odňal mu možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom. Vykonaným dokazovaním dospel k odlišným právnym záverom ako rozhodcovský súd v nachádzacom konaní. Oprávnený pritom nemal možnosť vyjadriť sa k takto vykonaným dôkazom a k nanovo vytvorenému skutkovému stavu, čím (s poukazom na vyššie uvedený nálezh Ústavného súdu SR II. ÚS 499/2012) zasiahol do jeho práva

podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Namietal aplikovanie Smernice 93/13/EHS prvoinštančným súdom s konštatovaním, že smernica je záväzná len pre členský štát, ktorému je určená a teóriu eurokonformného výkladu právnych noriem národného práva je možné uplatniť len v medziach vnútroštátneho právneho poriadku. Poukázal na rozhodnutia iných okresných a krajských súdov, ktoré v obdobných veciach poverenia vydávajú. Súd nezákonne zvýhodňuje povinného len na základe jeho postavenia. Zriaďovateľ rozhodcovského súdu, ktorý vydal exekučný titul je držiteľom povolenia rozhodovať spotrebiteľské spory v súlade s § 73 ods. 5 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

Oprávnený tiež uviedol, že aplikáciou sekundárneho práva Európskej únie v horizontálnych vzťahoch a judikatúry Európskeho súdneho dvora súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistil nedostatočne skutkový stav, odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom a vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na to, že smernice sú záväzné pre členské štáty a záver o neplatnosti rozhodcovskej doložky nebolo možné odôvodniť Smernicu 93/13/ EHS.

Namietal tiež, že súd prvej inštancie porušil princípy právnej istoty a legitímnych očakávaní, keď súdy prvej inštancie v skutkovo a právne obdobných veciach poverenia vydávajú aj zamietajú. Keďže neprimerane zvýhodňoval povinného pred súdom prvej inštancie, jeho postupom bol porušený princíp rovnosti účastníkov konania, keďže bez toho, aby povinný urobil akýkoľvek právny úkon ho súd nezákonne zvýhodnil len na základe jeho postavenia. Súd prvej inštancie nahrádza pasivitu povinného svojimi konaniami a svojou vôľou bez toho, aby povinný urobil akýkoľvek úkon.

Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zmenil tak, že žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia vyhovie, alternatívne aby ho zrušil.

7. Povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadril.

Súdny exekútor vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v tomto štádiu exekučného konania nie je účastníkom konania a nemá právo ani povinnosť sa vyjadriť k odvolaniu.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. – Civilný sporový poriadok (CSP)) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), preskúmal uznesenie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

9. Odvolací súd vzhľadom na odôvodnenie odvolania vychádzal z jeho obsahu, teda z toho, že odvolanie bolo podané iba proti výroku II., ktorým bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v predmetnej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP)

10. Rozhodujúcou právnou otázkou, ktorú správne prvoinštančný súd, aj bez návrhu, prioritne riešil, je otázka platnosti rozhodcovskej doložky. Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo viacerých rozhodnutiach konštatoval oprávnenie exekučného súdu preskúmať existenciu rozhodcovskej zmluvy. Vo veci 3Cdo 146/2011 najvyšší súd judikoval, že: „Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný.“ (Obdobne porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6Cdo 143/2011, 2Cdo 245/2010, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 01.11.2011).

11. Odvolací súd nevidí žiadny dôvod na to, aby sa uvedené závery nemali vzťahovať aj na stav, keď rozhodcovský rozsudok bol založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke v spotrebiteľskej

zmluve, pretože podľa ustanovenia § 53 ods. 5 OZ je neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, a teda nevyvoláva právne účinky obdobne ako keď rozhodcovskej zmluvy niet. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 1/2012). Z obsahu spisu je zrejmé, že v danom prípade ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy a rovnako je nepochybné aj to, že v tejto zmluve o úvere v bode 3.6 je uvedená rozhodcovská doložka.

12. Rovnako odvolací súd nevidí dôvod na odklon od spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia KS v Prešove z 27.09.2010, podľa ktorého: „Zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve uzavretej po 31.12.2007 alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak sice spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Súdu nič nebráni postupovať obdobne aj za stavu, že zmluva bola uzavretá pred 1. januárom 2008.“

13. S prihliadnutím na uvedené, ak spor vyvolal dodávateľ podaním žaloby na rozhodcovskom súde, spotrebiteľ sa takto začatému rozhodcovskému konaniu musel podrobiť. Podanie žaloby na rozhodcovskom súde má totiž rovnaké účinky ako keby bola žaloba podaná na súde, pričom po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde, čo je zrejmé z ustanovenia § 19 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Bez pochybností možno konštatovať, že obmedzenie možnosti spotrebiteľa brániť si svoje práva pred nezávislým súdom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ide o podmienku, ktorú odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 53 odsek 1 OZ považuje za neprijateľnú, a preto neplatnú. Ak teda dojednanie ukladajúce spotrebiteľovi povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu je pre jeho neprijateľnosť neplatné, pre vykonanie exekúcie chýba základný predpoklad, a to právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Rozhodcovský súd totiž môže vec v rozhodcovskom konaní prejednať len vtedy, ak medzi zmluvnými stranami bola v súlade s ustanovením § 3 zákona č. 244/2002 Z.z. uzatvorená platná rozhodcovská zmluva o tom, že majetkové spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred jediným rozhodcom. Bez takejto platnej zmluvy majúcej, buď formu osobitnej zmluvy, alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve (ustanovenie § 4 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z.), akýkoľvek rozhodcovský rozsudok nemôže byť podkladom pre exekučné konanie.

14. Nie je možné súhlasiť s oprávneným, že postupoval podľa § 93b zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „Zákona o bankách“), čo by to bez všetkého malo mať za následok platne dohodnutú rozhodcovskú doložku. Podľa ustanovenia § 93b zákona o bankách, banky a pobočky zahraničných bánk sú povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov (§ 5 písm. i)) budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona, a to tak, aby klient mal možnosť voľby, či prijme alebo neprijme predložený návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy. Banka a pobočka zahraničnej banky sú pri predložení návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy tiež povinné preukázateľne poučiť klienta o dôsledkoch uzavretia navrhovanej rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky na riešenie ich vzájomných sporov z obchodov. Uvedené ustanovenie vyžaduje individuálne vyjednanie rozhodcovského konania zo strany spotrebiteľa, a to po poučení o dôsledkoch jeho rozhodnutia. Dodávateľ tak musí postupovať preukázateľným spôsobom. Zákonom vyžadované preukázateľne poučenie spotrebiteľa a jeho voľba nenapíňa taký postup dodávateľa, ak sa rozhodcovská doložka uvedie len ako súčasť všeobecných obchodných podmienok. Podstatou všeobecných obchodných podmienok je, že sa v rámci kontraktácie nemenia, že sú všeobecné a buď záujemca o službu prijme tieto podmienky alebo zmluva nevznikne. V tom spočíva faktická nerovnosť pri kontraktácii. Je zrejmé, že spotrebiteľ je tak, čo do vyjednávacej pozície aj čo do informovanosti, v nevýhodnom postavení oproti dodávateľovi (Mostaza Claro bod 25-28, uznesenie POHOTOVOSTĚ C-76/10 bod 37 a iné). Ako je zrejmé, uvedená norma vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Z obsahu spisu nevyplýva, že by v rámci kontraktácie došlo k

naplneniu zákona a že by s odbornou starostlivosťou príslušný zamestnanec banky najprv poučil povinnú a nechal jej priestor na rozhodnutie a voľbu. Oprávnený si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil.

15. Vo svetle uvedených záverov súd prvej inštancie správne žiadosť exekútora o udelenie poverenia zamietol. Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 odsek 1 Smernice Rady 93/13/EHS ako nekalú. (Pozri Rozsudok Súdneho dvora európskej únie C-243/08 Pannon). Je treba zdôrazniť, že Európska únia vzhľadom na význam ochrany spotrebiteľa a v záujme vyššej kvality života ľudí podporuje v rozhodcovských veciach zbavenie účinku rozhodcovského rozsudku v záujme dosiahnutia ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, a to aj keď spotrebiteľ v rozhodcovskom konaní nenamietal rozhodcovskú doložku s poukazom na tzv. geografickú neprijateľnosť miesta konania (pozri Rozsudok Súdneho dvora C-240/98 -C-244/98 Oceano Grupo Editorial, tiež C-40/08 Asturcom).

16. K odvolacej námietke o odňatí možnosti konať pred súdom odvolací súd uvádza, že vada konania spočívajúca v tom, že súd prvej inštancie na ťarchu oprávneného revidoval skutkový stav, na ktorom je založený exekučný titul bez toho, aby dal oprávnenému možnosť k takto vykonaným dôkazom a k takto novovytvorenej procesnej situácii vyjadriť, bola odstránená tým, že ku skutkovým zisteniam súdu prvej inštancie mal oprávnený možnosť vyjadriť svoje námietky v podanom odvolaní, pričom odvolací súd posúdil vec aj z uvedeného dôvodu (pozri uznesenie Najvyššieho Súdu SR, sp. zn. 6Cdo 7/2013). Námietka preto bola posúdená ako neoprávnená.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné, a preto uznesenie v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku II., ako vecne správne potvrdil postupom podľa ustanovenia § 387 odsek 1, 2 CSP.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).